

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019 și a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 10 iulie 2019, în cauza penală privind-o pe

DUMITRAȘCU Aliona XXXXX, născută la
XXXXX, domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.06.2018 – 10.07.2019;

Instanța de apel: 19.08.2019 – 11.12.2019;

Instanța de recurs: 09.03.2020 – 27.05.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 10 iulie 2019, Dumitrașcu Aliona a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, legată de cea pentru care este condamnată pentru o perioadă de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare, aplicate inculpatei s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Procesul penal de învinuire a lui Dumitrașcu Aliona în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5), lit. b), c), d) Cod penal al RM a fost încetat, pe motiv că, fapta acesteia constituie o contravenție.

Inculpata a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, iar procesul contravențional a fost încetat în temeiul intervenirii termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

S-a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare în mărime de 2550,2 lei

cheltuieli judiciare dintre care 1820 lei care au fost suportați pentru efectuarea expertizei telefonului inculpatei și 730,2 lei pentru consumabile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 15.03.2018, aproximativ la orele 17:30, activând în calitate de inspector din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a mărfurilor în proporții deosebit de mari, aflându-se în zona de control vamal al postului vamal „Aeroportul Internațional Chișinău” (PVFI, aerian), sector „intrare în țară”, situat în aeroportul Internațional Chișinău de pe XXXXX, unde a avut acces datorită funcției deținute, împreună și de comun acord cu Hristofor Dmitri, au ales coridorul verde și fără a declara controlului vamal, au introdus pe teritoriul Republicii Moldova, 53 telefoane mobile, care conform raportului de evaluare, au fost estimate în sumă totală de 256.600 lei și care au fost tănuite în bagajul lui Hristofor Dmitri.

Astfel, acțiunile intenționate ale Dumitrașcu Aliona au fost calificate juridic în baza art. 248 alin. (5), lit. b), c), d) Cod penal și anume: trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari, prin nedeclarare în documentele vamale, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu.

Tot ea, Dumitrașcu Aliona, activând în calitate de inspector din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră, fiind o persoană publică, urmărind scopul primirii personale de bani, în luna februarie și pe data de 14 martie, 2018, prin intermediul platformei Online „Viber”, a pretins de la Hristofor Dmitri, pentru sine, suma de 200 dolari SUA, pentru a-1 trece de controlul vamal al postului vamal „Aeroportul Internațional Chișinău” cu mai multe obiecte de contrabandă, fără a fi supus verificării.

Astfel, la data de 15.03.2018, aproximativ la 17:30, Dumitrașcu Aliona, aflându-se în zona de control vamal al postului vamal „Aeroportul Internațional Chișinău” (PVFI, aerian), sector „intrare în țară”, situat în aeroportul Internațional Chișinău de pe XXXXX, susținând că este o persoană care are influență asupra colaboratorilor serviciului vamal, a trecut peste frontiera vamală fără a fi supusă verificării, împreună cu Hristofor Dmitri, introducând pe teritoriul Republicii Moldova, 53 telefoane mobile, care conform raportului de evaluare, au fost estimate în sumă totală de 256.600 lei și care au fost tănuite în bagajul lui Hristofor Dmitri.

Prin acțiunile sale intenționate, Dumitrașcu Aliona a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, și anume: pretinderea, personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-1 face să îndeplinească sau nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, obținând rezultatul urmărit.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpată, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei

noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ea să fie achitată, pe motiv că în acțiunile sale nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- probele care au fost puse la baza sentinței sunt dubioase, au fost administrate cu grave încălcări ale Codului de procedură penală și urmau a fi declarate inadmisibile, iar instanța de fond le-a interpretat în defavoarea ei;

- infracțiunea prevăzută de art. 248 alin. (5) Cod penal a fost pusă la cale și organizată de către colaboratorii SIS, iar despre sosirea „așa-zisului” martor Hristofor Dmitrii se cunoștea din timp, iar colaboratorii de la echipele mobile, cunoscând despre acest fapt au permis lui Hristofor Dmitrii să treacă de culoarul verde, necitând la faptul că conform atribuțiilor de serviciu au obligațiunea de a preveni comiterea infracțiunilor. Ulterior, procurorul cunoscând cu certitudine despre modificările în Codul penal, deoarece proiectul de lege care prevedea modificarea art. 248 Cod penal, fiind avizat de către Procuratura Generală l-au impus pe Hristofor Dmitrii să recunoască vina pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) Cod penal, iar ulterior, procurorul l-a impus să facă un denunț complet în declarațiile de bănuit și ulterior de învinuit, ca mai apoi să se autosesizeze pe cauza de învinuire a Dumitrașcu Aliona conform art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal;

- ilegal a fost recunoscut ca martor Hristofor Dmitrii, deoarece dacă să fie luat în calcul versiunea acuzatorului, atunci o persoană care comite o infracțiune conform art. 326 alin. (4) Cod penal, urma să fie trasă la răspundere penală, iar în cazul de față, procurorul l-a recunoscut ca martor. Pentru declarațiile neveridice pe care le-a dat martorul (fiind și bănuit în cadrul cauzei intentate pe art. 248 alin. (5) Cod penal), procurorul a oferit posibilitatea acestuia să plece înapoi în Statele Unite ale Americii.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, apelul inculpatei a fost respins ca nefondat. Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei încadrarea juridică corespunzătoare.

Instanța de apel a reținut că în cadrul ședinței de judecată, instanța de fond a reținut că au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 248 alin. (5), lit. b), c), d), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Argumentele inculpatei au fost dezmințite prin *procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 30.03.2018, ridicate la 16.03.2018 de la Departamentul securitate aeronautică a „AVIA INVEST” SRL*, prin care s-a constatat că la data de 15.03.2018, orele 17:35, Hristofor Dmitrii a fost întâlnit în zona de control vamal din cadrul postului vamal Aeroport Internațional, după controlul documentar, de către Dumitrașcu Aliona, după care ultima a părăsit zona de control vamal pe „coridorul

verde” cu valiza lui Hristofor Dmitrii. De asemenea afirmația inculpatei precum că, anterior, nu a discutat cu Hristofor Dmitri referitor la trecerea telefoanelor peste frontieră, a fost combătută prin probele administrate la materialele cauzei, și anume prin *procesul-verbal de examinare a telefonului ridicat de la Hristofor Dmitrii*, și anume telefonul mobil de model „Iphone 8 Plus”, ridicat la 15.03.2018 de la Hristofor Dmitrii, prin care *s-au constatat conversații efectuate prin intermediul platformei „Viber” între Hristofor Dmitrii și Dumitrașcu Aliona și prin care s-a stabilit că această conversație reprezintă interes pentru cauza penală, și anume sunt discuții purtate despre trecerea frontierei a telefoanelor mobile și sumele de bani ce urmau a fi primite.*

Instanța de fond a stabilit că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (1) Cod penal adică, trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontiere. Potrivit art. 391 alin. (2) Cod procedură penală, în cazul prevăzut la art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța a încetat procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional.

Prin urmare, ținând cont de reglementările legale, procesul penal în privința inculpatei în temeiul art. 248 alin. (5), lit. b), c), d), Cod penal a fost încetat, cu aplicarea față de inculpată a sancțiunii contravenționale, iar în legătură cu faptul că termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale, prin prisma art. 30 alin. (2) Cod contravențional este de un an, luând în considerare că, fapta a fost comisă de către inculpata la 15.03.2018, procesul contravențional în privința inculpatei, a fost încetat, pe faptul comiterii de către ultima a contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, în temeiul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Instanța de apel apreciind probele administrate la cauza penală a atestat vinovăția inculpatei, ce confirmă în acțiunile acesteia elementele infracțiunii traficului de influență, individualizată prin pretinderea, personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, obținând rezultatul urmărit.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că procuratura Specializată, contrar competenței sale, a examinat plângerea în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, prin care apărătorul inculpatei a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Hristofor Dmitrii, instanța de fond a indicat că, presupusele acțiuni ilegale ale lui

Hristofor Dmitrii nici nu urmau a fi examinate în cadrul cauzei penale de învinuire a inculpatei, aceasta fiind o cauză separată și prin urmare, emiterea unei asemenea ordonanțe în privința lui Hristofor Dmitrii și o eventuală contestare a acesteia urma a fi dispusă în cadrul unui proces penal separat în interiorul căruia participanții la proces dispuneau de drepturile procesuale de a contesta în ordinea art. 299-299¹, art. 313 Cod de procedură penal acțiunile procurorului și a organului de urmărire penală.

În ceea ce privește argumentele inculpatei potrivit cărora probele care au fost puse la baza sentinței sunt dubioase, au fost administrate cu grave încălcări ale Codului de procedură penală și urmau a fi declarate inadmisibile, instanța de apel le –a apreciat critic, or, în speță nu au fost constatate temeiuri de declarare nulă a probelor administrate la dosar în conformitate cu art. 251 Cod procedură penală.

Cât privește, excluderea din cadrul materialului probator, a corpurilor delictive: telefonul mobil de model „Iphone 8 plus”, ridicat din bagajele lui Hristofor Dumitrii și cele 53 de telefoane mobile ridicate de la acesta, opinându-se de către partea apărării că, inculpata și apărătorul nu au avut acces la cercetarea acestor telefoane, fiind prezentate doar în ședința de judecată, dar fiind deconectate, indicând că, nu a fost posibil de analizat conținutul acestor telefoane mobile și nici datele de identificare, instanța de fond a menționat că corpurile delictive menționate, au fost cercetate de către instanța de judecată, în modul corespunzător în prezenta apărătorului și a inculpatei, cercetarea fiind efectuată în măsura disponibilității informațiilor deținute pe corpurile delictive. Referitor la afirmația că, telefoanele mobile au fost cercetate, acestea fiind deconectate, instanța de judecată a indicat că, nemijlocit în cadrul ședinței de judecată, martorul Hristofor Dmitrii, care de fapt a și introdus lotul de telefoane mobile pe teritoriul R. Moldova a declarat că, cele 53 de telefoane nu erau noi, dar erau de mîna a doua. Dintre cele 53 de telefoane nici unul nu era funcțional. O parte din telefoane erau blocate pe icloud și puteau fi folosite doar la piese, altă parte erau blocate pe rețea adică fiind blocate de operator și respectiv nu puteau fi folosite.

Instanța de fond a indicat că cercetarea corpurilor delictive, inadmisibilitatea cărora s-a solicitat a fi declarată, a fost efectuată de către instanța de judecată, în măsura disponibilității informației conținute nemijlocit de aparatele de telefonie mobilă, fără a fi conectate, întrucât acest fapt nu a fost posibil de efectuat, reieșind din blocajul acestora. Mai mult cercetarea conținutului interior al corpurilor delictive, instanța nu o consideră esențială în sensul învinuirii inculpatei.

Ținând cont de faptul că, nici prezenta acțiune de urmărire penală nu a fost contestată de către apărător la faza instrumentării cauzei penale, or, faptul dat nu este reflectat în procesul-verbal de aducere la cunoștință a materialelor cauzei penale, precum și de faptul că, reieșind din materialele cauzei penale acțiunea de examinarea a obiectului, a telefonului mobil de model „Iphone 8”, a avut loc în conformitate cu reglementările Codului de procedură penală, fapt care nu a fost contestat, astfel a fost respinsă afirmația apărătorului privind declararea inadmisibilității probei.

Instanța de apel și-a întemeiat decizia de menținere a sentinței de condamnare a inculpatei pentru comiterea infracțiunilor incriminate atât în baza probelor administrate de către acuzatorul de stat, care au fost cercetate și examinate atât în cadrul primei instanței, cât și în instanța de apel, cât și cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile” (*hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978*).

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpata a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 8 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care ea să fie achitată.

În motivare recurenta a indicat:

- instanțele de judecată au încălcat dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil;

- atât instanța de fond cât și cea de apel nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării;

- nu se întrunesc elementele infracțiunii care i se încriminează ei și nici elementele constitutive ale contravenției;

- nu s-au apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, ceea ce a dus la concluzia greșită că inculpata a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional;

- inculpata în cadrul ambelor instanțe de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii;

- procurorul nu a prezentat în instanța de judecată nici o probă că inculpata cunoștea despre faptul că Hristofor Dmitrii dorea să introducă în țară un lot impunător de telefoane mobile.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427*

alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursului declarat de inculpată în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluțiile instanțelor și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurentă.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurente, în sensul că inculpata nu este vinovată de comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul o consideră neîntemeiată, or, instanțele judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Dumitrașcu Aliona în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Temeiul invocat de recurentă, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de inculpată în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpata nu este vinovată de săvârșirea infracțiunilor

incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acesteia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în cele imputate.

Necătând la faptul că inculpata vina nu a recunoscut, instanțele de fond au constatat că vinovăția acesteia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile martorilor care au fost audiați în conformitate cu prevederile legale și avertizați asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal, și materialele cauzei: procesului - verbal de examinare a înregistrărilor video din 30.03.2018 (vol-I, f.d. 54-60), procesul de examinare a telefonului ridicat de la Hristofor Dmitrii (vol-I, f.d. 65-80) care au fost cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel și au demonstrat prezența elementelor infracțiunii.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpată în comiterea infracțiunilor incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea acesteia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina ei, iar cele invocate de recurentă sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Criticile formulate de recurentă prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, recursul fiind o copie a apelului, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4- 5, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate. Astfel, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel.

În același context, Colegiul Penal reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Respectiv, Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurente precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor

amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de inculpată nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Dumitrașcu Aliona xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 iulie 2019, în propria cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion